09/02/2019

Ο παπάς- οικοδόμος που έκτισε το ναό που είναι εφημέριος

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Έχουν υπάρξει πολλές περιπτώσεις ιερέων- αγωνιστών που είναι τα σημεία αναφοράς στα χείλη των πιστών και έχουν παρουσιαστεί συχνά- πυκνά στο Διεθνές Εκκλησιαστικό Πρακτορείο ειδήσεων **«Ορθοδοξία»**. Σήμερα όμως θα γνωρίσετε τον κληρικό- οικοδόμο που έκτισε κυριολεκτικά με τα ίδια του τα χέρια το ναό στον οποίο είναι εφημέριος από το 1981. Ο πατήρ Ιωάννης Γαλάνης αφιέρωσε όλη του τη ζωή σε αυτό τον μοναδικό σκοπό, στην ανέγερση του καλαίσθητου ναού αφιερωμένου στον άγιο Μακάριο που δεσπόζει στο Ξυλόκαστρο Κορινθίας.

Του Αντώνη Μακατούνη

Δεν φοβήθηκε ακόμα και να... λερώσει τα ράσα του και μαζί με έμπειρους τεχνήτες αλλά και τη βοήθεια του εκκλησιαστικού του συμβουλίου να δημιουργήσει από το «πουθενά» μία εκκλησία- κόσμημα για την όμορφη παραθαλάσσια περιοχή. Ήταν το «όνειρο» της ζωής του που έλαβε σάρκα και οστά. Επί είκοσι χρόνια πρωτοστατούσε στις εργασίες, χρησιμοποιώντας οικοδομικά εργαλεία (φτυάρια, σφυριά, πριόνια κ.α.) και ανέβαινε με μεγάλη θέληση σε σκαλωσιές και αναβατόρια. Ούτε τα ράσα τον εμπόδισαν να «σκαρφαλώνει» και να «αιωρείται» στους οικοδομικούς μηχανισμούς, το μόνο που σκεπτόταν και έπαιρνε κουράγιο ήταν η δημιουργία της εκκλησίας- το «όνειρό» του. Επικεφαλής μίας ομάδας τεχνητών και εργατών έδινε καθημερινά τον μεγάλο του αγώνα παρουσιάζοντας εκ παραλλήλου τα χαρίσματά του.

«Ήταν επιτακτική η ανάγκη γιατί ο ναϊσκος που προυπήρχε δεν εξυπηρετούσε τον αριθμό των ενοριτών που ήταν χίλιοι άνθρωποι περίπου το 1981. Στα τωρινά χρόνια ο αριθμός είναι μεγαλύτερος ειδικά το καλοκαίρι με τους παραθεριστές. Το 1987 θεμελιώσαμε το νέο ναό μας διαστάσεων 25×16 μέτρων, έπειτα από Προεδρικό Διάταγμα του 1985 για τροποποίηση του σχεδίου πόλεως. Το πλεονέκτημά μας ήταν ότι είχε ως περιουσία ο ναός τέσσερα στρέματα οικόπεδο προς αξιοποίηση», αναφέρει ο πατήρ Ιωάννης και προσθέτει με εμφανή συγκίνηση, «Αφοσιώθηκα εξ ολοκλήρου γιατί είπα ότι θα διαθέσω εδώ τα νιάτα μου. Δεν θέλω ούτε λιμουζίνες, ούτε παλάτια, ούτε πλούτη έχω. Όλα μου τα πλούτη η εκκλησιά ετούτη», αναφέρει ο π. Ιωάννης Γαλάνης.

Η όμορφη αλλά και κοπιώδης ιστορία του εν λόγω κληρικού άρχισε το 1981 όταν διορίσθηκε εφημέριος της νεοσύστατης δεύτερης ενορίας του Ξυλοκάστρου έπειτα από σχετικό Προεδρικό διάταγμα (11 Απριλίου 1981). Συγκεκριμένα στις 6 Νοεμβρίου του ιδίου έτους ανέλαβε τα ιερατικά του καθήκοντα και ξεκίνησε το «ταξίδι» με προορισμό τη δημιουργία του καλαίσθητου ναού όπως τον είχε σκεφτεί. Το 2005 στις 15 Μαϊου έγιναν τα εγκαίνια του νέου ναού που είναι αφιερωμένος στον άγιο Μακάριο. Ήταν μία σπουδαία συγκυρία γιατί εκείνη την ημέρα συμπληρώνονταν διακόσια χρόνια από την κοίμηση του αγίου Μακαρίου του Νοταρά (αρχιεπίσκοπος Κορίνθου 1731-1805).

Ο καλαίσθητος ναός είναι θεμελιωμένος δυόμιση μέτρα κάτω από το δάπεδο του υπογείου. Οι τέσσερεις κολώνες και το καμπαναριό θεμελιώθηκαν σε αυτό το βάθος. Επειδή το έδαφος είναι αργιλοαμμώδες ήταν επιβεβλημένες οι συγκεκριμένες εργασίες για την ασφάλεια και την μακροημέρευση του ναού. Άλλωστε ο Κορινθιακός κόλπος είναι από τις σεισμογενείς περιοχές της χώρας. Μάλιστα αναγκάσθηκαν να αντλήσουν μεγάλο όγκο υδάτων που προέκυψαν λόγω της βαθιάς θεμελίωσης. Δεν τον πτόησε όμως ούτε αυτή η αντιξοότητα τον εν λόγω κληρικό που είχε μόνο τη δημιουργία του ναού στο μυαλό του.
Ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στην προσφορά των κατοίκων του Ξυλοκάστρου που στήριξαν οικονομικά και με συγκινητικό τρόπο το ιερό εγχείρημα. Χωρίς τη συνεισφορά τους τίποτα δεν θα είχε πραγματοποιηθεί. Ακόμα και σήμερα που ζούμε στα χρόνια της οικονομικής κρίσης δεν σταματούν να ενισχύουν τις προσπάθειες και τους κόπους του πατέρα Ιωάννη που εμπνέει με την αγωνιστική του φιγούρα τους συνανθρώπους του.
«Πρέπει να έχουμε προοπτικές και διάθεση για αγωνιστικότητα. Είναι ένα θαύμα του αγίου Μακαρίου.Ξεκινήσαμε με ελάχιστα χρήματα που δεν έφταναν ούτε για τη θεμελίωση. Τα χρήματα όμως έρχονταν και ολοκληρώθηκε ο ναός μας. Ακόμα και σήμερα σε αυτή τη δύσκολη οικονομική συγκυρία που κάνουμε την εικονογράφηση του τρούλου οι ενορίτες μας ενισχύουν το έργο. Ο πιστός λαός της ενορίας μας υπήρξε το αστείρευτο ποτάμι κάθε δημιουργικής προσπάθειας. Το κύριο βάρος το σήκωσαν οι ενορίτες μας. Με συγκινεί η προσφορά του λαού της ενορίας σε αυτή την εποχή που έχουν σταματήσει τα έργα παντού» επισημαίνει ο πατήρ Ιωάννης και προσθέτει βουρκωμένος και χωρίς να μπορεί να συγκρατήσει τα δάκρυά του όταν του καταθέτουμε τα συγχαρητήριά μας, «Τα συγχαρητήρια δεν ανήκουν σε εμένα, αλλά στον πιστό λαό του Θεού. Ότι κάνουμε και ότι πραγματοποιούμε είναι προς Δόξα Θεού. Εμείς είμαστε αχρείοι δούλοι (δούλοι αχρείοι εσμέν) όπως λέει και το Ευαγγέλιο» και καταλήγει, «Αυτό που έγινε δυναμώνει την πίστη μας στο Θεό και στον εαυτό μας. Εμείς κάναμε ένα βήμα και ο Θεός μας βοήθησε να κάνουμε πέντε βήματα. Θέλω να ευχαριστήσω επίσης τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κύριο Διονύσιο που μας ευλογεί και μας βοηθά στο έργο μας. Μας συμβουλεύει και μας καθοδηγεί».
Ο μεγάλος θησαυρός βρίσκεται εντός της εκκλησίας όπου υπάρχει λειψανοθήκη με λείψανα του αγίου Μακαρίου που εκτίθενται προς προσκύνηση. Η ξεχωριστή ιστορία του ναού έχει προσελκύσει το ενδιαφέρον εκατοντάδων προσκυνητών και επισκεπτών που προσέρχονται για να θαυμάσουν τα έργα του πατρός Ιωάννη και των συνεργατών του. Εν κατακλείδι ο εν λόγω κληρικός είναι μία «ζωντανή απόδειξη» ότι όλα μπορούν να πραγματοποιηθούν αρκεί να τα πιστέψεις και να αγωνιστείς με όλη την ψυχή και την καρδιά σου για αυτά. Το θέμα είχε δημοσιευτεί και στην εκκλησιαστική εφημερίδα **«Ορθόδοξη Αλήθεια»**

.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ
ΑΡΤΕΜΗΣ ΚΛΩΝΟΣ